

е съ тояга, но и на онзи свѣтъ го виждате, че куца. — Хвърли тоягата и върви изправенъ, безъ куцане, безъ пригърбване. — Не мога безъ тояга. — Докато бѣше на земята, както и да е, временно тоягата ти бѣше нужна, но сега нѣмашъ нужда отъ нея. — Нали живѣя на земята? — Не, отъ 20 години насамъ ти си заминалъ за онзи свѣтъ, дето тоягитѣ не сж нужни. Този човѣкъ е заминалъ за другия свѣтъ, но не може да се опомни. Дълго време трѣбва да му се говори, докато се убеди, че не е на земята и не се нуждае отъ тояга. Срѣщамъ другъ човѣкъ съ кесия въ рѣка, пази паритѣ си. — Хвърли тази кесия. — Какъ ще я хвърля? Пари ми трѣбватъ, сиромашия ще ме налегне. — Тукъ нѣма сиромашия. На земята има сиромашия, но условията, при които сега живѣешъ, сж други. Тукъ пари не сж нужни. — Ами ако ме излъжешъ и остана безъ пари? И този човѣкъ не може да се осъзнае, да разбере, че е попадналъ въ нови условия на живота.

Сегашнитѣ хора живѣятъ на земята, но прекарватъ състояния на свои близки, заминали за онзи свѣтъ. Заминалитѣ за онзи свѣтъ пѣкъ преживяватъ състояния на животѣ. Като не съзнаватъ промѣната, която е станала съ тѣхъ, десетки години наредъ тѣ продължаватъ да живѣятъ съ спомени и разбирания отъ земния животъ. Преди нѣколко деня дойде при мене единъ го-